MAGASINET

det danske missionsforbund

Nr. 136
133. årgang
April
2021

- Sommerfest på Lindenborg
- Haderslev får ny kirke
- I Aalborg går vi på to ben
- En påskeprædiken
- Nyt fra Rumænien og Thailand

SAGDE I IKKE SOMMERFEST?

LEDER

Lyder Guds kald iblandt os?

"Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå ud og tale på mine vegne?" Sådan lyder Guds spørgsmål i Esajas 6,8 i Bibelen 2020. Esajas der hørte Guds kald svarede: "Det vil jeg! Send mig!"

Sendebud på Kristi vegne!
Ved Missionsforbundets 100-års jubilæum i 1988 udkom der to bøger, skrevet af Helge Rasmussen. Den ene hed *Med glædesbud*. Den anden havde titlen *Sendebud - på Kristi vegne.*
Begge bøger beskrev 100 års historie om mennesker, menigheder og mission. Det var historien om mennesker, der hørte Guds kald, og som vovede at handle på det.
Overbeviste om at de var kaldet af Gud, lod de sig sende med glædesbud. Nogle af dem oplevede at være kaldet til mission i Danmark, andre til international mission. Fælles for dem alle var, at Guds kald kom til at forme deres liv.

Har vi mistet kaldsbevidstheden?
At tale om at Gud kalder nogen til specifikke tjenester har ikke altid været lige populært. Jeg har mødt en del mennesker, som mener, at det at tale om et personligt guddommeligt kald hører en anden tid til. Denne tendens har afspejlet sig i, at der de sidste par årtier har været talt meget lidt om det personlige kald til tjeneste.
I stedet har der været fokus på, at vi alle er kaldet af Gud. Det er der naturligvis ingen tvivl om. Men det faktum, at alle er kaldet af Gud til at søge ham og hans nærvær ændrer ikke ved, at Gud samtidig kalder og sender nogen til at gøre noget konkret.
Gud kaldte Noa til at bygge arken. Gud kaldte Moses til at lede folket ud af Ægypten. Jesus kaldte disciplene til at gå ud i hele verden med evangeliet. Hvis "vores Gud" ikke længere er en Gud, der giver personlige kald, er det ikke den Gud, vi møder i Bibelen, som vi har med at gøre. Bibelen er en lang beskrivelse af mennesker, der blev kaldt og sendt af Gud. Sådan gør Gud fortsat.

Det er bemærkelsesværdigt, at de år, hvor vi i forkyndelsen i den lokale menighed og på vore Sommerstævner har talt meget lidt om kald, har vi haft vanskeligt ved at rekruttere medarbejdere til forskellige opgaver. Det gælder både i den lokale menighed og i fællesarbejdet.

Lad kaldet lyde!
Tiden er inde til, at vi igen lader kaldet lyde. Guds kald høres nemlig ofte gennem andre mennesker. Derfor må vi nødvendigvis tale om kald. Det er ikke kun en sag mellem Gud og det enkelte menneske. Kaldsformidling hører hjemme i kirkens fællesskab. Vi ved ikke altid, hvad der er Guds planer. Vi ved ikke, hvem Gud vil sende, hvor han vil sende dem hen, og hvad han vil sende dem til at gøre. Men vi ved, at Gud elsker verden så højt, at han til enhver tid ser efter mennesker, der er villige til at lade sig sende af ham. Den viden er det vores opgave at formidle. Så lad kaldet lyde, så nogen kan høre Guds røst!

John Nielsen
Generalsekretær

Arbejdsuge med fællesskab og højt humør på Lindenborg Uge 31

Magasinet Nr. 136, 133. årgang, April 2021.
Udgives af Det Danske Missionsforbund, www.missionsforbundet.dk. Bladet udkommer 10 gange om året.
Ansvarshavende: Forbundsrådet v/formand Brian Kjøller.
Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser angående indhold til Peter Götz, peter@goetz.dk.
Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.
Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@missionsforbundet.dk, tlf. 40 16 21 31.
Forsiden: En pige der har det sjovt!

NYHEDER

Alternative sommer events

Dollerup Bakker

I sidste nummer af Magasinet kunne vi læse om et regionalt sommerstævne for de sjællandske menigheder på Efterskolen Lindenborg, om et fælles nordjysk initiativ til efteråret og om Vestermarkskirken, der sammen tager på campingferie på Fyn. Alt sammen er opstået som alternativ til det aflyste Sommerstævne. Siden har flere menigheder taget initiativer til fællesskab hen over sommeren. Menighedsplantningen Nordstjernen i Nørresundby tager til den modsatte ende af landet. De har booket sig ind på Missionskirkens lejrsted Klippen på Bornholm fra den 18. til den 22. juli. Peter Overbeck fra Randers er inviteret med som bibelstudieleder.
Saralystkirken i Århus arbejder med at tilbyde nogle endags udflugter i det midtjyske, blandt andet til Mollerup Bakker.
Menigheden i Haderslev vil i uge 30 campere sammen på Gammelbro Camping i Sønderjylland.

Sommerfest på Lindenborg

Morgenmøder i Missionsforbundet

I februar måned holdt vi et digitalt arrangement under overskriften *Missionsforbundet beder sammen*. Vi inviterer nu igen til digitalt bedemøde.
Et af fokusområderne i Vision 2022 er nye trosfællesskaber og menighedsplantning. Gruppen som leder dette arbejde har i en tid mødtes online til månedlige bedemøder for mission i Danmark med særligt fokus på trosfællesskaber og menighedsplantning.
Disse månedlige møder vil hen over foråret og sommeren blive åbne for alle og foregå som et morgenmøde på 45 minutter på en hverdag. Der bliver bedt for forskellige landsdele og byer i Danmark, ligesom der bliver bedt for de nye trosfællesskaber og menighedsplantninger i Nørresundby, Egebjerg, Billund og Flensborg.

Følg med
Møderne ledes af David Højgaard. Se løbende annoncering på Missionsforbundets facebookside. Og vær med allerede fra tirsdag den 20. april.
'Det er ikke alle, der kaldes til at plante nye menigheder. Men alle kan være med i forbønnens tjeneste. Vi vil bede om, at Guds rige må komme, og at høstens herre vil kalde arbejdere ud til sin høst. Og vi er overbeviste om, at forbøn for landet gør en betydelig forskel. Jeg håber derfor at se mange til disse digitale forbønsmøder i de kommende måneder' lyder det fra generalsekretæren.

Din Frikirke i Haderslev flytter

Din Frikirke indtil for nylig

Menigheden i Haderslev har de seneste år gennemgået en udvikling, som har skabt behov for større lokaler. Derfor er den tidligere kirke nu blevet solgt, og menigheden har købt andre lokaler, som de er i gang med at renovere. Det kan du læse mere om andet sted i Magasinet.
Som hjælp til finansiering af den nye kirke vil menigheden henvende sig til forbundets øvrige menigheder med forespørgsel om en gave.
Fra Landsledelsens side anbefaler vi alle menigheder at støtte den landsdækkende indsamling som et udtryk for enhed og samhørighed menighederne imellem. En støtte til kirkebyggeri i Haderslev er en investering i mission i Danmark.

Vestermarkskirken i Grindsted søger nye medarbejdere

Vestermarkskirken i Grindsted

Vestermarkskirken søger både en caféleder og en ungdomspræst. Caféledere en får ansvaret for den daglige ledelse af Café Nymark, der udover at stå for servering til diverse arrangementer også har et socialt sigte, idet cafeen samarbejder med byens jobcenter om jobs til mennesker med særlig brug for støtte og omsorg. Ungdomspræsten får ansvaret for menighedens teenage- og ungdomsarbejde. Stillingsopslag kan ses på Vestermarkskirkens hjemmeside og Missionsforbundets facebookside.

Det er vigtigt med et godt ovenlys

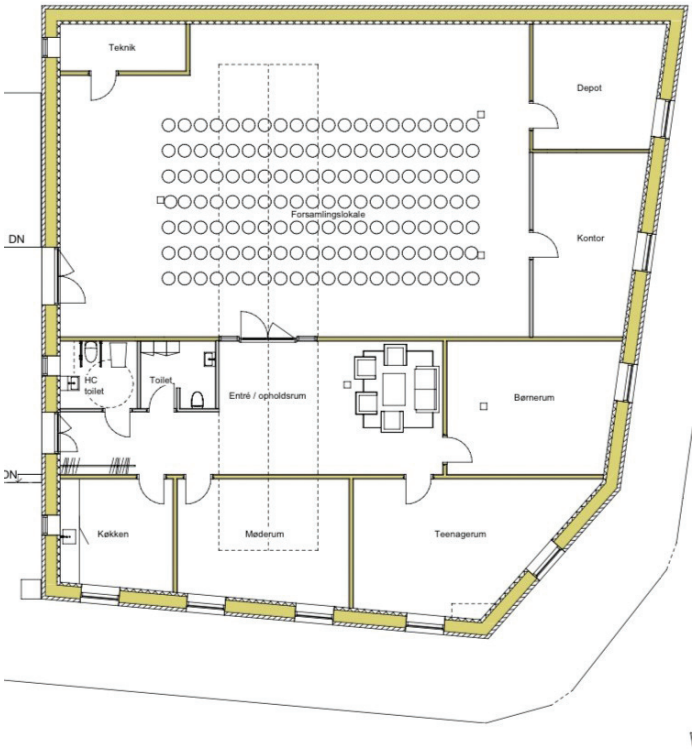

Nye rammer for menigheden i Haderslev

I Haderslev er Din Frikirke *ved at indrette det sted, der fremover vil blive rammen om deres nye kirke*

Af Svend Vestergaard Jensen
Præst i Din Frikirke Haderslev

Sidste år kunne vi i Haderslev fejre 20 års jubilæum som selvstændig menighed. De første 10 år med base i lejede lokaler og derefter 10 år på adressen: Grønningen 20.
Gennem årene er behovet for mere plads steget. Blandt andet fordi en god del børn har deltaget og deltager i kirkens arbejde.

Køb og salg

I de sidste cirka tre år har vi overvejet, om vi skulle bygge ud eller finde nye lokaler. I den proces måtte vi være villige til at sælge uden at have vished for, hvor vi så skulle være.
En uge før vi skulle skrive under på det nye sted, fik vi vores lokaler solgt med et overbud på 100.000. Der havde det stået til salg i omkring et år.
Simmerstedvej 16, der bliver vores nye adresse, blev købt den 1. februar 2021, efter at vi i over to år havde forhandlet med sælger. Købet blev afsluttet med et afslag i forhold til udbudspris på 750.000, hvilket er cirka 33 %.

Vigtig proces

Vi har set en masse ting lægge sig til rette og hver gang måttet lære at vente og handle til rette tid.
Ideen med det nye sted er at kunne udvikle os til den kirke, vi beskrev for hinanden gennem *Vital Processen*, som vi afsluttede for to år siden:
At være en kirke med rum og plads til dem, der kommer, ikke bare i hjertet men også med rammerne.
At kunne være kirke mere end om søndagen.

Plads og penge

Vi får godt 800m² at være kirke i.
360m² kirke og omkring 450m² kold hal med syv meter til loftet. Vi havde cirka 190m², hvor vi kom fra.
Vores målsætning er, at vi kan være i de nye rammer uden at skulle betale mere om måneden i renter og afdrag, end vi gjorde før.
Det ser vi ud til at lykkes med, hvis vi kan rejse 250.000 kroner udover lån og egenkapital. Vi er godt på vej - og sender også kollektboksen rundt i Missionsforbundets menigheder inden længe.

Ny bydel og nye muligheder

Med skiftet går vi over dammen i Haderslev til en ny bydel, der er i udvikling med nybyggede boliger. Drømmen er at blive et tilbud til denne del af byen med et hus, der er åben for, at beboerne i området kan gøre brug af lokalerne.

Plads til gæster med gode hænder

Frem til sommerferien arbejder vi med ombygning. Vi har brug for al den hjælp vi kan få til det, hvis vores målsætning om ikke at få større årlige udgifter, end vi har nu, skal holdes.
Har du lyst til en udflugt til det sønderjyske sammen med andre fra din kirke, så sig endelig til så finder vi opgaver til jer. Det ville være helt fantastisk, om nogen ville investere en lørdag eller lignende i menigheden i Haderslev.

Vi tror på, at evangeliet vil nå nye mennesker gennem de muligheder, der åbner sig i de nye rammer.
Og vi glæder os til at se jer til indvielse efter sommerferien.

HÅB FOR DIN BY

MAGASINET tager for tiden pulsen på Missionsforbundets lokale kirker og spørger ind til, hvad de håber for deres by – og hvad de kan gøre for at indfri noget af det håb. Hver måned spørger vi en ny lokal menighed

I Aalborg går vi på to ben

Philip Fodgaard
Præst i Bethaniakirken, Aalborg

Aalborg er en by, som i løbet af de sidste 20-30 år stort set er forvandlet i det visuelle udtryk med flot havnefront, stort nyt musikhus, mange nye lejligheder og flotte bygninger i stedet for store, gamle industri bygninger.
Siden 00'erne har en gruppe af fri- og folkekirkepræster mødtes og bedt for byens transformation. At bede i fællesskab gør en forskel indad imellem kirkenerne og udad til verden omkring os. Det fortæller, at vi vil byen og mennesker i byen noget godt, at der er håb for vores by.

I Aalborg længes vi efter en by, hvor Guds rige bryder frem, hvor mennesker med behov får hjælp. En by, hvor mennesker tager del i Guds genoprettelse af deres liv og by.
Bethaniakirkens historie viser et hjerte for byen på forskellige måder med legestue, flygtninge og integrationsarbejde, hvor man igennem årene på forskellige måder har forsøgt at bringe håb til byen.
Vi længes efter at være et fællesskab i byen med plads til alle generationer og alle nationaliteter, og hvor Jesus er i centrum.
Vi arbejder på og længes efter, at Bethaniakirken i fremtiden kan være med til at bringe håb for Aalborg ved at stå på to ben.

Det ene ben:
Arbejdet igennem kirken
Vi ønsker at sprede håb og liv igennem forskellige arrangementer, nogle tilbagevendende og andre kun en enkelt gang. Her vil vi hjælpe med forskellige behov i løbet af året som for eksempel julegavehjælp, feriepakker, skoleklar, maduddeling og fastelavn.
Vi er i gang med at etablere *Familienetværket Aalborg Centrum*. Det har indtil videre kun været online, men vi håber, det kommer til at være et initiativ, hvor mennesker vil opleve at finde fællesskab og hjælp, finde ind til troen på Jesus og finde ind i menighedens liv.

Det andet ben:
Den enkeltes liv, der hvor vi bor
Vi kan ting sammen i fællesskabet i kirken, men Gud kalder os til at gå ud af kirken og være Guds hænder og fødder der, hvor vi bor og lever. Så troen og det kristne liv ikke bare er noget som foregår, når jeg er i min kirkebygning.
For vi skal leve som disciple af Jesus, der hvor vi bor. Vi skal være håbet, lyset og hjælpen. Det gør vi ved at engagere os i foreninger, i arrangementer, i bestyrelser, i sportsklubber, være gode naboer, gode kollegaer og venner. På den måde kan vi være med til at sprede Guds rige lige der, hvor vi er, være genspejl af verdens lys og bringe håb.
Vores håb for Aalborg er baseret på de to ben. Vi gør ting sammen i kirken, og vi vil udruste mennesker til at leve som disciple lige der, hvor de er.

SOMMERFEST
– tilbage til virkeligheden

Den danske film FESTEN fra 1998 var den første af dogmefilmene. Ideen var at optagelserne skulle foregå på det sted, som det handlede om, kameraføringen skulle være håndholdt og særlige lyseffekter var forbudt: Ægthed og naturlighed fremfor smarte kulisser!

Håndholdt
Nu er det jo ikke fordi, den mere end 20 år gamle film skal fremhæves som noget prisværdigt i denne anledning, men både temaet, det håndholdte og det naturlige kan siges at være en inspiration til den sjællandske SOMMERFEST på Efterskolen Lindenborg lørdag den 24. til torsdag den 29. juli 2021. UGE 29/30.
En del ting bliver ikke helt så forkromede, som det store stævne har kunnet tilbyde de senere år. Måske skal du mere tænke dig i perspektivet: En menighedslejr ganget op med fem eller ti.
Til gengæld bliver mylderet af mennesker, du ikke kender, mindre, antallet af programtilbud færre og tiden, der giver den gode samtale plads, større. Måske bliver der også lidt mere tid til at få snakket og leget med børnene – og drukket kaffe med gamle venner og familiens ældre.

Formiddag og aften
Der bliver gode og gedigne tilbud formiddag og aften for voksne og unge – og særskilte programmer for teenagere og børn, dog i mindre skala end vi er vant til. Unge får deres eget område i en eller anden form. Og om eftermiddagen bliver der for alle aldre muligheder for nogle fælles aktiviteter.

Du er inviteret til fest
Hvis du gerne vil med til den FEST, som Jesus inviterer sine efterfølgere ind til, så er der noget at hente her. Både når det handler om den fest, vi kan opleve her på vandringen med ham og den, der ultimativt vil vise sig, når Guds Rige bryder igennem og forvandler den faldne og forslåede jord.
Du vil om formiddagene få mulighed for at høre om festens vært - festens indhold - festens gæster - festens medarbejdere.
Om aftnerne vil vi forsøge tematisk at fange tråden fra om formiddagen og give den nogle andre vinkler. Det bliver

relativt klassiske og nogenlunde korte møder med god forkyndelse og glad lovsang.

Bespisning og bemanding
Vi sørger for morgenmad og aftensmad, som du kan bestille. Måske et eller andet lille tilbud til frokost.
Der er – i skrivende stund, 21. marts – allerede besætning og medarbejdere på de allerfleste opgaver og lejemålet med Efterskolen Lindenborg er på plads. Bestilling af værelser og campingplads er også i fuld gang, med pt. over 100 tilmeldte, så måske skal du skynde dig.

Tilmelding – Corona og tidsfrist
Nu er vi jo ikke ude af Corona-restriktionerne endnu – og en ny uventet bølge kan naturligvis sætte en stopper for det hele. I det tilfælde får de tilmeldte alle penge retur.
Modsat er det vores overbevisning, at vi indenfor de regler, vi skal overholde til den tid, vil være i stand til at afholde et forsvarligt og sikkert stævne. Det absolut højeste deltagerantal bliver 500, men vi lægger an, så det også kan løbe rundt med færre.
Deltagere fra de bornholmske og sjællandske menigheder indenfor Missionsforbundet og Baptistkirkerne har forret til at deltage. Hvis der efter 18. april er plads, vil der i en måned være åbnet for deltagere fra andre landsdel, men prisen stiger dog lidt efter 1. maj.
Al information og tilmelding foregår via internettet. Der bliver ikke trykt programblade og lignende – måske en enkelt plakat på et tidspunkt.

Vil du vide mere?
Selvfølgelig vil du det. Læs mere om begivenheden her.

Og tilmeld dig her – det er helt enkelt.

En påskeprædiken om to veninder

Men englen sagde til kvinderne: 'Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet hvor han lå'. Mattæus Ev. 28, 5-6

Af Peter Götz

De var veninder lige fra barnsben, gik i samme skole og havde mange af de samme venner.
Senere valgte de hver deres uddannelse, som bragte dem fra hinanden. Efter 25 år mødtes de.

Eva, som den ene hed, havde haft lettest ved at affinde sig med tilværelsen, som den nu engang er. Hun var havnet i en kernefamilie med mand og børn og et hektisk liv.

Maria, den anden kvinde, var også blevet gift, men det havde nu ikke holdt så længe.
Dybt i Maria lå der en længsel, der gjorde hende til en urolig, søgende, spørgende og ofte famlende kvinde.
Den længsel drev hende og betød, at hun i én periode gav sig til at skrive, siden male, så digte, og senere videreuddanne sig. En rejse til Østen blev det også til:
For et eller andet sted – om det var inde i hende selv – eller uden for, det vidste hun ikke helt – var der noget, hun måtte finde.
Et eller andet sted måtte den røst jo komme fra, som hun hørte ekkoet af i sit hjerte.
Et eller andet sted måtte kilden til den kærlighed være, som hun i få strejf selv havde oplevet.
Et eller andet sted måtte det lys skinne, som hun i sjældne øjeblikke havde oplevet.
Maria havde prøvet meget, mere end du ville bryde dig om at høre – for at finde 'det'.
Hun vidste med usvigelig sikkerhed, at hun søgte noget eller nogen, som ikke blot var en indbildning.

Nu sad de der en sen aften med hver deres store tekrus og delte nogle af historierne fra deres liv med hinanden.
Eva måtte flere gange spørge, for at forstå sin veninde: Jamen Maria, hvad er det dog, du søger efter, mens længslen voksede i hendes eget bryst.

Længsel

Jo, sagde Maria - dybt i mig kan jeg få øje på et aftryk af en virkelighed, som jeg *må* finde.
Længst inde er der en overbevisning om, at jeg ikke behøver at bygge mit liv på løgne og letkøbte løsninger.
Jeg søger en sandhed, som er større end de mange små filosofiske og religiøse sandheder.
Jeg længes efter at få stillet en sult, som brød ikke kan stille.
Jeg afsøger igen og igen mit vandrerkort for at finde vejen. Jeg føler mig som et får, der er faret vild. Men jeg kan også høre, at der er en god hyrde et eller andet sted, der står og kalder på mig.

For hver sætning, som Maria sagde, ramte hendes ord et stykke land i Evas hjerte, der stort set var uberørt – og meget tørt.
Og uden at vide det nåede de to kvinder i deres sene aften- og nattesamtale ud til deres gravhave – hvor deres engel sad – og sagde: Jeg ved godt, hvem I leder efter:
I søger efter ham, der sagde, han var livets brød - og det levende vand
I søger efter ham, der sagde, han var vejen, sandheden og livet, verdens lys og den gode hyrde.
Han hedder Jesus!
Han var her for lidt siden, men han stod tidligt op. Sagde, at han skulle op nord på for at mødes med nogen.

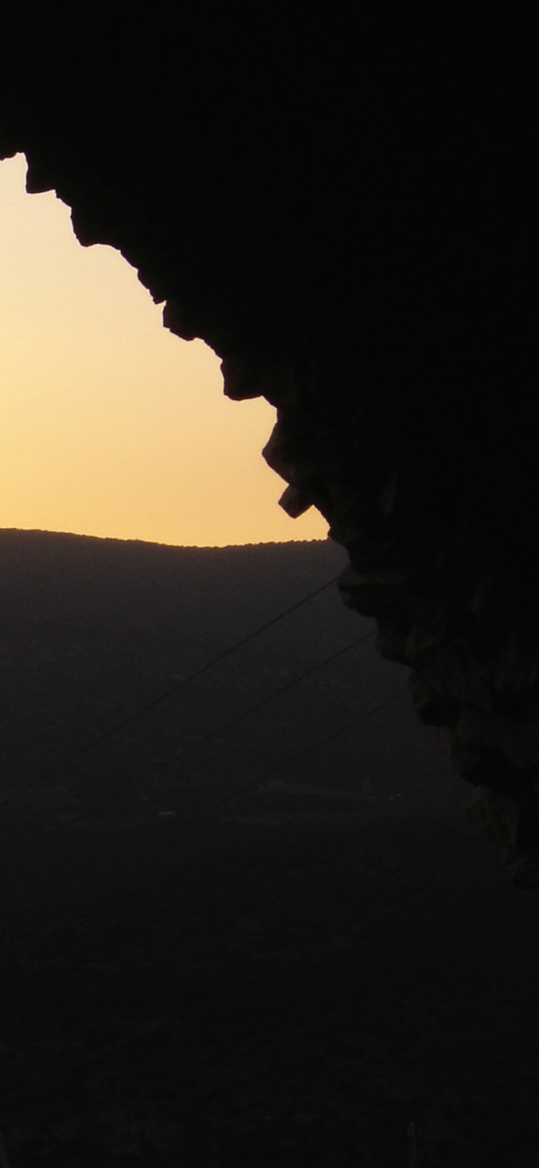

Gravstenen
Det var naturligvis ikke nødvendigt at rulle stenen bort, for at Jesu opstandelse kunne foregå.
I et guddommeligt indgreb af disse dimensioner, hvor Jesus bliver oprejst fra de døde, kan en sølle gravsten næppe volde problemer. At gravstenen var rullet væk var for kvindernes skyld – det var for, at de med egne øjne kunne se, at graven var tom. På vejen derud havde de bekymret sig om dette, måske endda tøvet, men dog gennemført deres vandring.
Dette er et hint til de af os, der er standset op på halvvejen og gået i stå i vores søgen, fordi vi er bange for, at en gravsten vil spærre for os.
Jeg ved ikke, hvad den sten hedder i dit liv: frygt, had, afmagt, fortvivlelse, usikkerhed, afvisning. Måske får det usandsynlige og det videnskabeligt umulige i opstandelsesberetningen dig til at opgive at søge og dermed hindre dig i at finde opstandelsens livskraft og glæde.
Måske er det så dog i denne påske, du skal tage turen sammen med kvinderne ud til den have, der også er din have, dele deres bekymring med den sten, som de og du troede ville være et problem – og opdage at den slet ikke er der.

Den tomme grav
'Kom og se stedet, hvor han lå', sagde englen. Ikke noget snyd her – undersøg selv sagen – lad dig ikke spise af med, hvad andre påstår. Dette med Kristus er en erkendelse, man kommer til ved selvsyn og egen erfaring.
Samtidig peger englen mod Galilæa. Dér hvor disciplene havde deres familier, deres dagligdag og deres arbejde og hvor de igen skulle leve deres liv. 'Se, han er gået i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham'.

Gå hjem
Med andre ord – gå hjem igen. Det, der skal til, for at dit og mit liv nu kan leves med en ny livskraft og i en ny tryghed, skal ikke hentes ved et tomt gravsted, men hos ham der er, hvor vi er. Kristus skal ikke findes ved et gravsted og ikke mindes på særlige hellige steder.
Han befinder sig allerede i dit hjem, på din arbejdsplads – og ofte på den vej, hvor du går og taler med andre. Han har ikke hjemme i Jerusalem. Han har hjemme i dit hjerte.

Familie i Marcesti

Glæde over at kunne hjælpe mennesker til et bedre liv

Det er snart 15 år siden, Dorthe og Cornel Pascu sagde farvel til familie og venner i Danmark for at følge deres kald, der var at tjene Gud i Rumænien

Af Cornel Pascu

Vi tog afsted til Rumænien med to små børn i fuld tro og med forventning om, at Gud ville bruge os.
Det har været nogle fantastiske år, som vi er meget taknemmelige for. Gud har været med os i gode og svære tider, og han har givet os trofaste venner som jer i Danmark, der støtter op om arbejdet. Tak fordi I hele tiden har været der for os.
Siden vi flyttede til Rumænien har vi været involveret i evangelisation, menighedsplanting og socialt arbejde. Alle tre elementer er meget vigtige dele af vores tjeneste. I dag driver vi mission i flere landsbyer omkring Onesti, og mange mennesker er kommet til tro. Det er en stor opmuntring for os, og det giver os styrke til at forsætte det gode arbejde, der er begyndt.
Flere nye menigheder er blevet plantet, de vokser og har en positiv indvirkning på hele området. Alt sammen ved Guds nåde.

Marcesti

Vi kommer ofte til Marcesti for at evangelisere og hjælpe fattige familier. Hvis der går for lang tid, så ringer de til os, eller kommer og banker på vores dør. Og hvis vi ikke er hjemme, så venter de på os udenfor blokken. Bare det faktum, at mange af dem går på gaden og tigger, siger noget om deres fattigdom og hvilket hårdt liv, de lever.
For nogle uger siden var vi i landsbyen med en gruppe unge fra vores menighed for at forkynde Guds Ord og uddele mad til alle. Mens vi sang den første sang, kom politiet. Det var ikke et godt tegn. Normalt ser vi aldrig politiet i denne roma landsby, som er næsten isoleret fra omverdenen. Politimanden stoppede bilen, kom ud, løftede begge hænder og bad os stoppe mødet med det samme. Jeg var lidt bekymret, for der var mange mennesker samlet.
Men da jeg så ham dukke op, havde jeg samtidig en dyb fred i, at Gud er med os, og at alt ville være i orden. Det er den fred, som kommer fra Gud, som overgår al forstand og bevarer vores hjerter og tanker i Kristus Jesus (Philliperbrevet 4:7).
Jeg forklarede ham, at vi er kristne, og at vi kom for at uddele mad til alle og bringe håb midt i Corona krisen. Nogle fra landsbyen blev bange for at få bøder og forlod stedet, men de fleste af dem blev til mødet. Efter nogle minuter sagde til han os: ,,Det er godt, det I gør, vi ønsker jer en rigtig god dag! Men husk at holde afstand og alle skal bruge mundbind". Vi har altid mundbind med os ud i landsbyerne til dem, som ikke har.
Vi så meget tydeligt ,hvordan Gud greb ind i denne situation. Vi kunne have risikeret kæmpe bøder. Men Gud var med os, så det, der så skidt ud, blev til noget godt til sidst. Vi forkyndte Guds Ord, og vi bad til frelse med mange. Gud har en plan med denne landsby, og vi tror på, der snart vil blive plantet en menighed på dette sted.

Caiuti

Mange familier i landsbyen tilhører

To piger fra Berzunti

romafolket, de har mange børn og har det meget svært økonomisk. En sæk med kartofler eller en pose mad er en stor hjælp, for så skal børnene ikke gå sultne i seng.
Ofte når vi tager ud for at evangelisere, har vi noget med til dem. Vi ønsker at vise Guds kærlighed konkret. Folk lytter gerne til Guds Ord i et par timer selv i -20 grader, og glæden ved at lede dem til Jesus kan ikke beskrives. For et par år siden blev her plantet en romamenighed, de fleste af dem, som kommer i menigheden, er folk, som vi har hjulpet og vidnet for. Lige nu fokuserer vi på et andet område i landsbyen. Caiuti er en stor landsby med blandet folk, og der er typisk mange spændinger mellem romaer og rumænere. Det er to meget forskelige kulturer, og de taler forskelligt sprog.

Berzunti
Når jeg tænker på Berzunti, bliver jeg fyldt af glæde. For jeg ved, at Guds Ord, som blev sået i mange hjerter gennem min bedstefar, bringer frugt. Alexandru er den første, som blev kristen gennem min bedstefar, som vidnede for ham ved et lokalt busstoppested. I flere år har Alexandru boet i udkanten af Onesti, og mange fra landsbyen har været i udlandet for at finde arbejde. Økonomisk set har de fleste det meget bedre, men de har brug for Jesus.
Alexandru er kommet tilbage til landsbyen, og flere fra hans familie er blevet troende. De sidste fire-fem år har vi bedt til frelse med flere. I begyndelsen oplevede vi meget modstand, men efterhånden er folk begyndt at være mere åbne for evangeliet.
I december kom vi med julegaver til børnene, vi har hjulpet flere fattige familier og har givet dem Bibler. Alt dette er muligt, fordi vi har nogle gode kontakter, som brænder for mission, og fordi vi har en stor Gud, som åbner døre.

Pris Gud for hans virke og de mange muligheder han giver os hver eneste dag. Livet med Gud er en spændende rejse, og det evige liv er vigtigere end det jordiske. Derfor vil vi gøre alt, hvad vi kan for at nå så mange som muligt med Evangeliet. Vi ønsker jer alle en god og velsignet påske!

Evangelisation og uddeling af mad i Caiuti

Tæl velsignelserne

Der er fart på og stor produktivitet på mediecenteret Fredens Stemmes

Af Peter Götz

Magasinet har bedt mediecenterets leder, Dr. Jariya, om at fortælle om det, de for tiden har gang i:

Vi arbejder fortsat med de produktioner, vi tidligere har søsat,
Voice of Wisdom, (Visdommens Stemme, der tager udgangspunkt i Bibelens Ordsprog),
Count the Blessings (Tæl velsignelserne).
Sharing Love (Del kærligheden).
Vi producerer også programmer med bibeltimer og om sundhed på mentalt og fysisk plan. Alle programmedarbejderne producerer fire-fem programmer om ugen.

Sociale medier

Sammen med dette producerer vi korte videoklip med de ovennævnte temaer, beregnet til de sociale medier, Facebook og Line (en populær social platform i Thailand). Vi producerer mange ting hver dag.
Desuden sender vi hver måned 30 to minutters produktioner med Count The Blessings, hvilket er sponsoreret af ERP fonden i Danmark. Fra Missionsforbundet har vi fået en speciel støtte til at sende videoklip fra Sharing Love produktionerne på de sociale medier.

Corona og håb

Da Coronapandemien satte ind, skabte Fredens Stemme et nyt koncept for en række radio og video-produktioner, *Håbets Stemme*, som blandt andet bliver sendt fra Fredens Stemmes egen sender i Chiang Mai.
Radioproduktionerne, som bliver lagt op i 'skyen' så radiostationerne rundt om i landet, kan tage dem ned, er stadig i fuld gang.

Påske

I forbindelse med den forestående påske bliver der produceret og sendt 200 CD'er til sekulære radiostationer med to radioprogrammer. Det ene program hedder: *Påske og den ubegribelige kærlighed*. Det andet program hedder: *Forstå hvad påske er.*

Økonomi

Samtidig med, at Dr. Jariya har travlt med at lede sine unge og meget arbejdsomme medarbejdere i deres opgaver, går der mange, mange aftner med at søge midler til arbejdet. Lige nu gælder det en ansøgning til regeringen, der søger efter medier, der vil hjælpe samfundet og nationen til at skabe 'gode mennesker'.
Ansøgningen – på 1,5 millioner Baht, (300.000 kroner) er afsendt, men der er mange, der søger, siger Jariya. Vi takker Gud for, at vi er kommet igennem det første nåleøje. Nu skal vi videre til næste niveau af accept. Vær gerne med at til bede for dette.

Stor anerkendelse

Som kort nævnt i Magasinets marts-udgave kom både Fredens Stemme og Dr. Jariya på en meget værdifuld liste med en hæderspris for at være årets organisation som et godt arbejdssted og for at være årets person som en god leder. Begge fik ros for at være med til at fremme de gode værdier i samfundet. De er derfor at betragte som rollemodeller, hedder det i teksten. Dette er helt enestående, idet den *Foundation* der uddeler disse priser er buddhistisk.

Optagelse af video

Indspilning af radioprogram